

Warszawa, 31 października 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22047.

Kl. ~~22~~ 1/3.

Fernand Frédéric Schwartz
(Paryż, Francja).

22047/3/00

Sposób wytwarzania lakieru wodnego błyszczącego i nierozpuszczalnego po wyschnięciu.

Zgłoszono 3 marca 1934 r.

Udzielono 27 sierpnia 1935 r.

Pierwszeństwo: 28 kwietnia 1933 r. (Francja).

Połyaskujące i nierozpuszczalne lakiery, niezbędne np. do lakierowania samolotów, karoseryj samochodowych i t. d., wytwarzano dotychczas jedynie ze związków nitrocelulozowych lub lakierów tłustych.

Stwierdzono, że amonjakalne roztwory mydeł żywicznych w obecności kwasów tłuszczowych, np. kwasu linolowego lub margarynowego, również zmydlonych, oraz amonjakalnego związku metalowego mieszają się z wodnymi roztworami albuminy, kazeiny albo celulozy i tworzą po wyschnięciu błyszczące i nierozpuszczalne powłoki.

Mieszaniny te wyróżniają się tem, że w obecności amonjaku wytwarzają roztwory

trwałe, niewytwarzające z czasem osadów. Dopiero po ulotnieniu się amonjaku i wody mieszaniny te wytwarzają powłoki przezroczyste, połyaskujące i zupełnie nierozpuszczalne.

Do wytwarzania takich mydeł nadają się: miedź, nikiel, kobalt, kadm, cyna, antymon, cynk i magnez.

Lakier według wynalazku wytwarza się w ten sposób, że mydło żywiczne lub gumowe, np. z żywicy sandarakowej albo kałafonji i wymienionych metali, rozpuszcza się w wodzie amonjakalnej w obecności zmydlonych kwasów tłuszczowych, np. kwasu linolowego albo margarynowego, po czem do roztworu dodaje się roztworu al-

buminy, kazeiny albo fosforoproteidu lub celulozy.

Mieszanina ta, tracąc swe części lotne, pozostawia nierozpuszczalną w wodzie mieszaninę metalowego mydła żywicznego i albuminy, kazeiny albo fosforoproteidu lub celulozy.

Pozostałość ta wyróżnia się doskonałą przezroczystością, a powierzchnia jej posiada wybitny połysk.

Przykład. Obraną żywicę, np. żywicę sandarakową, proszkuje się, obrabia następnie roztworem mydła amonowego i wody w mieszalniku, zaopatrzonym w ogrzewacz.

W charakterze mydła można posługiwać się linolanem albo margarynianem amonowym. Do żywicy, przeprowadzonej w stan rozpuszczalny, dodaje się roztworu związku kompleksowego metaloamonjakalnego, przygotowanego przez rozpuszczenie w amonjaku wodorotlenku jednego z wyżej wymienionych metali.

Wreszcie dodaje się roztworu albuminy, np. surowicy, pozbawionej włókniaka, kazeiny albo celulozy. Celulozę można stosować w postaci cieczy Schweitzera albo w postaci roztworu metylocelulozy.

Produkt, otrzymany w ten sposób, jest bardzo trwały; można go rozcieńczać wodą bez strącania osadu. Podczas wysychania utrata wody i amonjaku wywołuje związa-

nie się metalu z żywicą i kwasem tłuszczowym na mydła metalowe zupełnie nierozpuszczalne w wodzie. Ciała te są przezroczyste i błyszczące.

Dzięki połączeniu żywicy z ciałem nieopliwem jej własności mechaniczne zostają spotęgowane. Staje się ona bardzo twarda i przylega doskonale do powierzchni, na której ją umieszczono.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania lakieru wodnego, błyszczącego i nierozpuszczalnego po wyschnięciu, znamienny tem, że miesza się roztwór amonjakalny żywiczny lub gumowy, np. żywicy sandarakowej lub kalafonji, w obecności zmydlonych kwasów tłuszczowych, np. kwasu linolowego lub kwasu margarynowego, oraz amonjakalny roztwór związku metalowego z amonjakalnym roztworem albuminy, kazeiny, fosforoproteidu lub celulozy.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że celulozę stosuje się w postaci roztworu metylocelulozy lub płynu Schweitzera.

Fernand Frédéric Schwartz.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.